

Література:

1. Програми взаємодії поліції з громадськістю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ktzht.org.ua/work/208372/Programi-vza-mod-pol>. – Назва з екрана.
2. Гусаров С. Діяльність органів внутрішніх справ України із забезпечення прав і свобод людини та громадянина [Електронний ресурс] / С. Гусаров // Віче. – 2013. – № 4. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/3525/>. – Назва з екрана.
3. Михайлова Ю. О. Організація ефективної комунікації як ключового елементу підвищення авторитету працівників поліції та налагодження взаємодії з населенням [Електронний ресурс] / Ю. О. Михайлова // Форум права. – 2015. – № 1. – С. 178–181. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2015_1_31.pdf. – Назва з екрана.

**Веріго
Інга Михайлівна,**
завідувач
наукової лабораторії
соціологічного моніторингу ННІ ПОЗН
Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук

КОРЕКЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЧИННИК ОПТИМІЗАЦІЇ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Соціологічний підхід до правоохоронної діяльності у першу чергу допомагає усвідомити її суспільну цінність. Розгляд правоохоронної діяльності у соціологічному аспекті також передбачає визначення її місця у соціальній структурі суспільства. Оскільки правоохоронна діяльність є виключно соціальною, зрозуміти її сутність та природу можна лише в контексті впливу права на соціальну реальність та ступеня реального забезпечення прав та свобод людини. Залучення соціологічних методів дослідження дозволяє розширити й уточнити поняття «професіоналізм» у правоохоронній діяльності, додаючи до необхідних і достатніх умов його становлення варіативні елементи – професійну культуру та етику.

Правоохоронній системі як складовій системи державного управління притаманні жорстка централізація щодо прийняття рішень, суворо регламентований ієрархічний порядок взаємодії між представниками різних рівнів, формалізація в плані постановки завдань посадовим особам, підтримки виробленої та функціонуючої конфігурації організаційних одиниць (управління, відділи тощо), а також безумовна орієнтація на нормативно-правові акти. Усе це дозволяє правоохоронним органам краще здійснювати координацію у прийнятті рішень, забезпечувати стандартизацію

у визначенні вимог до різних відомств. Проте коли йдеться про пріоритетність прав та свобод громадян відносно нормативно-процесуального порядку ці переваги формальної структури правоохоронних органів можуть обернутися вадами.

Демократизація та гуманізація суспільних процесів виводить на перший план завдання забезпечення прав та свобод людини на рівні світових стандартів. Тому на зміну старій має прийти нова модель правоохоронної діяльності, спрямована на служіння суспільству і громадянам, поважне ставлення до особистості. Розв'язання цього завдання лише у нормативно-директивний спосіб не є можливим.

Соціологічний аналіз професійної ідентифікації демонструє певне розходження між тим, як саме усвідомлюють своє призначення співробітники ОВС, і реальними запитами сучасного суспільства. Так, на першому місці в ієрархії цінностей і цілей опиняється робота з девіантними проявами, на другому – підтримка норми закону і лише на третьому – охорона життя та здоров'я громадян. Формування відповідної економічним, політичним та соціальним умовам організаційної культури вимагає вирішення насамперед таких завдань: підвищення морально-етичного та морально-естетичного рівня співробітників правоохоронної сфери; вдосконалення управлінської функції в органах охорони порядку та закону; виховання відповідних соціальних уявлень та вимог стосовно правоохоронних органів та їх співробітників.

Необхідно побудувати гуманістичну організаційну культуру всередині правоохоронної системи. Насамперед йдеться про виховання правосвідомості, морального духу, інтелектуального базису представника охорони закону, поведінка якого має бути еталонною та соціально орієнтованою. По-друге, пріоритетними у роботі правоохоронних органів мають бути не інтереси держави, а суспільство, соціальні інтереси, настрої, а показником ефективності – відчуття громадянами захищеності та безпеки життя у країні. Система правоохоронних органів завжди перебуватиме у пошуку необхідних шляхів реформ та дієвих форм роботи, проте не можна нівелювати цінність захисту життя, здоров'я та майна кожного громадянина. Сутнісними проявами організаційної культури є цінності, цілі, традиції, ритуали, її коригування має відбуватися у таких напрямках:

- у першу чергу організаційна культура має ґрунтуватися на ідеологічному компоненті, отже потрібно опрацювання ідеологічної платформи (створення місії, стратегії і цілей), адже невизначеність у викладенні й трактовці цілей ускладнює ідентифікацію пріоритетів й негативно відбивається на сприйнятті правоохоронних органів населенням;
- формування матеріалізованих компонентів знаково-символічної системи. Наприклад, форма співробітників, інтер'єр робочого місця, дизайн споруд сприймаються на підсвідомому рівні, формуючи задоволеність від роботи як самих працівників, так і обслуговуваних осіб. Отже ці компоненти формують

імідж правоохоронних органів, що впливає на оцінку їхньої роботи суспільством;

– збереження позитивних духовних колективних цінностей та напрацювання нових, виховання на них співробітників сприяє корпоративному єднанню, при цьому цінності, притаманні органам мають бути похідними від цінностей суспільства у цілому;

– створення сприятливого соціально-психологічного клімату, який визначається як об'єктивними чинниками – формальними та неформальними стосунками у колективах, так і суб'єктивними – стиль керівництва, міра усвідомлення керівниками позитивних загальносуспільних цінностей тощо.

У загальній системі заходів, спрямованих на оптимізацію управління, формування, підтримка й розвиток організаційної культури виступає запорукою покращення правоохоронної діяльності.

Література:

1. Ломкин А.П. Ценностно-культурная оболочка организационной структуры правоохранительной системы [Електронний ресурс] URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/tsennostno-kulturnaya-obolochka-organizatsionnoy-sredy-institutov-pravoohranitelnoy-sistemy/>

2. Ломкин А.П. Ценностно-культурные диспропорции организационной среды силовых структур [Електронний ресурс] URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/tsennostno-kulturnye-disproportsii-organizatsionnoy-sredy-silovyh-struktur>.

3. Погрібна В.Л. Соціологічний підхід у правоохоронній акмеології: постановка проблем //Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого». Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія / редкол.: А. П. Гетьман та ін. – Х. : Право, 2013. – № 5 (19). – с. 96-105.

Плугатар

Тетяна Анатоліївна,

кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРАКТИЧНІЙ РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Дослідження принципів діяльності поліції у сучасній демократичній країні набуває особливої актуальності у зв'язку з реформуванням МВС України, удосконаленням правової регламентації організації та функціонування створеної Національної поліції, впорядкуванням і розробленням механізмів управління її структурними ланками й приведенням у відповідність до міжнародних стандартів, принципів та норм.

Поліція як найбільш помітний представник держави діє в межах